

hostivický měsíčník

ROČNÍK 19

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ

ZÁŘÍ 1992

HOSTIVICKÉMU SOKOLU JE 100 LET

Z OBSAHU:

- DVAKRÁT
K SOKOLSKÉMU JUBILEU
- ZPRÁVY Z RADNICE
- VOLEBNÍ VÝSLEDKY
U NÁS
- TÝDEN U BEROUNKY
A TÁBOR TULÁKŮ ANEB
JAK DĚTI TRÁVILY LÉTO
- GRUNTY V JENEČKU
- Z POLICEJNÍCH DENÍKŮ

Památník Dr. M. TYRŠE, odhalený u příležitosti 100. výročí narození zakladatele SOKOLA dne 15. 5. 1932. Památník stál v severozápadní části cvičiště sokolovny. Za okupace byl zničen.

JAK VZNIKLA TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA SOKOL HOSTIVICE

Vybrali jsme pro čtenáře Hostivického měsíčníku úvodní část z publikace, kterou připravuje Sokol Hostivice ke 100. výročí založení jednoty v Hostivici.

Přináší mnoho zpřesnění údajů o nejstarší historii Sokola v Hostivici. To proto, že se před několika lety podařilo objevit první kroniku jednoty. Ta nebyla k dispozici, když se rodila publikace 90 let Tělovýchovné jednoty Sokola v Hostivici, z níž v následujícím článku cituje pan A. Saifrt.

Je to sice poněkud překvapivé, ale je to tak, historie Sokola v Hostivici začíná založením hasičského sboru.

Psal se rok 1890. Sokol Pražský už dávno nebyl jedinou organizací toho jména. Od roku 1862 vznikly podobných tělovýchovných organizací - sokolských jednot - stovky. Pak už existovala také Česká obec sokolská a nová územní struktura Sokola, sestávající z žup a okrsků. Také v Hostivici a okolí našla sokolská myšlenka příznivce.

Mezi prvními byli pánové Ladislav Novotný ze Břvů, Antonín Šprunk z Hostivice a Josef Kalous ze Sobína. Právě oni svolali veřejnou schůzi do hostince pana Václava Bubníka v naději, že se jim podaří o prospěšnosti sokolství přesvědčit i další. Ku pomoci si pozvali starostu tehdy dobře prosperující břevnovské jednoty br. Jana Kolátora a náčelníka téže jednoty br. Jana Petáka. "Bratři žádosti vyhověli a ve stanovený den sešlo se těchto několik přátel v sále hostince výše jmenovaného a čekali na zahájení schůze. Čas ubíhal a do schůze nikdo nepřicházel. Zatím se dole, v hostinské místnosti, sešla četná společnost místního občanstva a bavila se po svém způsobu. Nemoha se dočkat větší návštěvy schůze, odhodlal se pan Šprunk a dvakrát vyzval dole shromážděné občany k návštěvě schůze. Leč oboje pozvání vyznělo na plano. Žádný z přítomných se nehýbal. Tu povstal přítomný četnický závodčí František Kozlík a pravil: "Pánové půjdeme nahoru, co by ti páni, jež z Prahy sem přijeli, si o nás pomysleli!" Toto vážné a důkladné vyzvání pomohlo. Mnoho občanů se zvedlo a odebrali se nahoru do schůze, kteráž po uklidnění přibylých panem Šprunkem zahájena".

Takto popisuje, co se dělo v hostinci pana Bubníka před zahájením schůze pamětní kniha a pravděpodobný autor prvních zápisů pan Antonín Šprunk.

Pozvání hosté z Břevnova i místní nadšenci byli tehdy dost výmluvní, takže se jim povedlo ustavit přípravný výbor pro založení sokolské jednoty.

Tvořili jej pánové: Pavel Šafařík - stavitel, Josef Pelc - obchodník, Josef Chlupatý - rolník, Antonín Šprunk - holič, Antonín Ibl - kovář - všichni z Hostivice. Dále Josef Kalous - rolník ze Sobína a Ladislav Novotný, rolník ze Břvů. Duší výboru byl zřejmě pan Šprunk, na schůzi pověřený řízením přípravy.

Avšak původní odhodlání vydrželo jen krátce. Snad zapůsobila slova břevnovských, že založení jednoty vyžádá si určité náklady. Když pak náhodou lehla popelem stodola pana Josefa Trýba, získaly vrch názory, že prospěšnější bude hasičský sbor. Ten pak také v roce 1890 v Hostivici vznikl a dočkal se svého stého výročí o dva roky dříve než Sokol.

Zmínili jsme se už o župní a okrskové organizaci Sokola. Hostivice byla v zájmovém území župy Podbělohorské. 3. července 1892 konala tato župa slet a veřejné cvičení na Kladně. Ještě toho dne odpoledne sešli se vytrvalí přátelé Sokola před hostincem pana Ptáčka na Břvech. V debatě o župním sletu mnozí litovali, že k založení Sokolské jednoty v Hostivici doposud nedošlo a Hostivice tak nebyla na cvičení zastoupena.

"... byli hned stanoveni pánové Josef Kalous ze Sobína, Karel Mejtský a Antonín Šprunk z Hostivice, by potřebné kroky ku založení učinili...", pan Mejtský napsal stanovy dle vzoru České obce sokolské. Pan Kalous vše ochotně finančně podporoval a pan Šprunk získal vlivem svým schopného náčelníka v osobě br. Aloise Smolíka z Bílé Hory. Konečně zajištěno, že pan Jan Turecký z Jenče přijme hodnost starosty, když žádný z občanů bližších nechtěl tuto hodnost přijati."

Zase citát z pamětní knihy. Laskavý čtenář jistě ocení smysl prvního sokolského kronikáře pro dramatickou zkratku při zřejmě autentickém popisu situací, za nichž se rodil Sokol v Hostivici a nebude mít pořadatelé této drobné publikace za zlé, že citátů používá hojněji než bývá zvykem. Ostatně tato publikace si nečiní nárok na původnost, je skutečně jen uspořádáním nejzajímavějších faktů, obsažených v pamětních knihách a některých dalších pramenech.

Vraťme se však do doby před sto lety a podívejme se, co se lze v pamětní knize dočíst dále.

Připomeňme si, že schůze u pana Ptáčka byla 3. července 1892. Již 30. srpna 1892 došlo panu Kalousovi vyrozumění c. k. místodržitelství v Praze, že ustavení nového spolku a jeho stanovy místodržitelství schvaluje. Rakouští byrokrati, tak často posmívání, pracovali velmi rychle, a to i přes léto.

Nic už nebránilo svolání ustavující valné hromady. Sešla se 28. září 1892 v hostinci pana Kapalína. Přišlo 22 zájemců. Až na dva se přímo na valné hromadě nechali zapsat jako členové Sokola. Hned byl také tajnou volbou zvolen správní výbor v tomto složení:

br. Jan Turecký, rolník z Jenče, starosta a br. Josef Kalous, rolník ze Sobína, místostarosta. Br. Alois Smolík z Bílé Hory - náčelník.

Za členy výboru byli zvoleni bratři: Adolf David, Josef Chalupa, Pavel Čermák, Ladislav Novotný, Antonín Šprunk, Václav Tomek, Antonín Šimáček, Antonín Landa. Náhradníky byli František Vyšín, Karel Mejtský, Karel Bláha a Josef Henych. Přehlížitelé účtů se stali Václav Chvoj starší a Pavel Řídký. Zdá se tedy, že takřka na každého, kdo přišel na valnou hromadu, se aspoň nějaká funkce dostala, a že to nebylo tak špatně vymyšleno. A ještě jedna okolnost budiž zdůrazněna. Sokolská jednota sídlící v Hostivici vznikla vlastně na Břvech. V té době to byla jiná obec. Členové jednoty i její funkcionáři se rekrutovali z celého širokého okolí. Z Jenče, Chýně, Zličína, Sobína, Litovic, Jenečka a Břvů.

Také pan Kapalín vstoupil do Sokola a ochotně se uvolil propůjčovat místnosti ve svém hostinci pro cvičení. Jen topení a úklid musela jednota obstarat.

Zajímá vás, kolik činily členské příspěvky? Zakládající členové zaplatili 20 zlatých jednou provždy. Přispívající členové přispívali 3 zlatými ročně. Činní členové platili zápisné 50 krejcarů a měsíčně příspěvek 30 krejcarů.

Na závěr této části ještě tento exkluzivní citát:

"Ku konci památní schůze přečtena příležitostná báseň, kterou na pozdrav nové jednotě sokolské sepsal učitel pan František Pelc.

Mladému Sokolu

Pode Bílou Horou jasně svítá,
niva v zori rdí se zářivě,
rozprchly se mraky plazivé:
krásný den, aj! syny naše vítá!-

Prvý den dnes na pouti své čítá
mladý Sokol síly vábivé
kež mu trní zloby žárlivé
odvahu a jarost skýtá...".

Z Pelcovy básně přetiskujeme jen část. Zájemci si ji mohou v pamětní knize přečíst celou. Původní Pelcův rukopis byl, jak poznamenává kronikář, uložen v archivu jednoty. Ten se však do dnešních dnů nezachoval.

Jakmile se jednota ustavila a získala i cvičební místnost, soustředilo se úsilí k opatření cvičebního náradí. Cvičit se totiž začalo už 20. října 1892. Zatím cvičili jen muži. Hlavně prostrá, protože zprvu nebylo žádné náradí k dispozici.

Věcí se zabývala I. řádná valná hromada konaná 20. ledna 1893. Sešlo se na ní 46 členů. Slušná účast, bylo-li všech zapsaných členů jen o 10 více. Vedoucími činiteli jednoty byli opětovně zvoleni přespolní. Jan Turecký z Jenče starostou a Josef Kalous ze Sobína místostarostou. K velkým změnám nedošlo ani ve složení výboru a revizní komise, tehdy si její členové říkali přehlížitelé účtů. Hlavní problém, jak získat peníze na cvičební náradí vyřešila valná hromada vydáním dlužních úpisů v hodnotě 2 zlatých. Text na dlužebním úpisu pro zajímavost uvádíme:

"Majiteli tohoto úpisu dluhuje Jednota Sokol Hostivice obnos 2 zlaté, které on jednotě bez úroků až do času vylosování zapůjčil. V Hostivici dne 29. ledna 1893".

Úpis podepsali Jan Turecký jako starosta a Ladislav Novotný jako jednatel.

Veřejné cvičení na dvoře u Chlupatých v r. 1917. Nejstarší dochovaná fotografie z historie Sokola.

O VÝROČÍ Z JINÉHO PERA

100 LET

oslaví jeho členové 18. září 1992. Svou činností tělovýchovnou, kulturní a společenskou Sokol významně ovlivňoval život v našem městě a zaslouží si vzpomínku a úctu. Před deseti lety vydala jednota publikaci "90 let Sokola Hostivice", jež ve zpracování PhDr. S. Plicky přehledně hovoří o bohaté činnosti jednoty. Pro osvěžení paměti dovolte mi citovat /str. 5/: "Vraťme se ke zrodu Sokola v Hostivici. Po různých dohadách, jejichž střediskem byl Ptáčkův hostinec na Brvech, se 18. září 1892 schází ustavující valná hromada. Přítomno je 20 osob. Samozřejmě mužů. Ale jsou nejen z Hostivice, ale i z Jenče, Brvů, Jenečka, Zličína, Sobína a Chýně. Do prvního výboru byli zvoleni z Hostivice Pavel Čermák, Karel Mejtský a Antonín Šprunk, z Jenečka Václav Tomek, ze Brvů Antonín Šimáček a Ladislav Novotný, Zličín zastupoval Antonín Landa, Jeneč Adolf David, Josef Chalupa a Václav Chvoj a z Chýně byli zvoleni Karel Bláha, Pavel Řídký a František Vyšín. První cvičební hodina se uskutečnila 20. října 1892 v sále hostince U chmelového keře nebo také u Neradů. Na konci roku 1892 čítala jednota již 56 členů."

Oč usilovali a kam směřovali, to výstižně zachycuje ve svém úvodu "Pamětní kniha Sokola Hostivice 1929 - 1938" - dovolte mi ještě jeden citát: "Dějiny jsou učitelkou národů a výstrahou potomkům. Vzpomeňte s úctou těch, již s láskou k rozkvětu jednoty pracovali. Vytrvejte i vy v započatém díle, v práci, která je v našem středu sokolském radostná a krásná, poněvadž směřuje k povznesení ducha a osvěžení těla. Buďte vždy všichni svorní, odložte vše, co nás dělí, a staňte se rodinou bratří a sester, prochnutých láskou a obětavostí na společném díle národním." Kéž by tomu i dnes tak bylo! Snad ještě několik údajů k dokreslení počátků: v roce 1893 bylo zahájeno cvičení žactva /ale po zákazu míst. školní rady přerušeno až do r. 1909/, v témže roce byla založena spolková knihovna a uspořádán první taneční věneček. V r. 1895 cvičilo 12 mužů na III. všesokolském sletě a členstvo navštívilo Národopisnou výstavu v Praze. O rok později začali cvičit i dorostenci a uskutečnilo se první okrskové cvičení v zahradě císařského a královského velkostatku /na místě dnešní

mlékárny/. Později byl založen i vzdělávací odbor /1897/, předán sokolský prapor /1898/ a oslaveno 50. výročí zrušení roboty. Jak se rozrůstala činnost /od roku 1906 cvičily i ženy a dorostenky/a působení osvětové /přednášky, divadla, od r. 1899 i první šibřinky/, nestačila už spolková místnost a tělocvična u Neradů a nevyhovovala cvičiště /na zahradě téhož hostince i na dvoře statku u Chlupatých-dnes Burgrů/. Za první světové války se branná a vlastenecká výchova Sokola výrazně projevila v působení zakladatelů Československé republiky T. G. Masaryka a E. Beneše i v účasti našich legionářů v Rusku, Francii a Itálii, v bojích za svobodu národa a samostatný stát. Vzrůst členstva si vynutil stavbu sokolovny, jež byla slavnostně otevřena v červnu 1922. Kdo dnes ví o nezměrném úsilí při kopání základů i úpravě svažitého pozemku na cvičiště, kdy jedinou mechanizací byly krumpáč, lopata a kolečko? Se stejným zápalem a nezištností pracovali v padesátých letech ti, kteří z bouraček v Tisé převáželi cihly a materiál do Hostivice atady z nich přestavovali sokolovnu v moderně vybavenou tělocvičnu.

Cvičil jsem v Sokole od r. 1927 nejprve jako žáček, později dorostenec a člen a prožil v něm chvíle radosti i smutku, jak je přinášely našemu národu vzrušené roky našich dějin. Snad nebude nezajímavé nahlédnout do jednoho roku jednoty, třeba tak kolem r. 1936. Začínal svéráznou sokolskou zábavou, jakou byly šibřinky. Ale, co to bylo a odkud ten název? Však z toho nebyli moudří ani první pozvaní, když dostali pozvánku s textem: Icon lúp o cenok YKNIŘBIŠ 5681 aronú 52 end alokos okéksžarp ěnčivcolět v ěnidoh 7 o ketáčaz". A hádali na maďarštinu nebo turečtinu, než přišli na to, že je nutné číst pozpátku. Takže šibřinky = maškarní ples. A v Hostivici? Poprvé v r. 1899 u Neradů a pak do r. 1952. A vždycky s jiným námětem - rázem, např. V říši Krakonošově, Mumraj v pekle, Z tisíce a jedné noci, Svět ve filmu, Zimní pohádka, Karneval v Benátkách, Ve stínu pyramid, Z luhů slovanských, Na světelné vlně apod. Většinu z nich navrhoval učitel František Pechlát, cvičitel, vzdělavatel Sokola, tvůrce pamětní desky F. J. Pelze /skladatele sokolské hymny Lví silou/, upevněné na budově bývalého národního výboru, tvůrce pomníku s reliefem M. Tyrše a Fügnera, vytvořeného k 100. výročí narozenin zakladatele Sokola /za války bohužel zničené nacisty/ a bratr bývalého starosty Čsl. obce sokolské br. Augustina Pechláta, pro odbojovou činnost za války popraveného

Němci. Tenhle nadšený Sokol cvičil nás kluky nevyčválané v žactvu a po cvičení rozložil na podlahu tělocvičny dlouhé pásy papíru. A pak na ně uhlem črtal oázu s palmami a velbloudy, pyramidy a sfingy, beduiny a lvy, štětce na dlouhém držadle vestoje maloval barvami, a my za ním lezli jako mravenci, podávali kelímky, štětce či uhel, občas něco zvrhli, umazali, roztrhli a přijali pohlavek pro povzbuzení, ale hlavně jsme "mrkali na drát", což to pan učitel zas vykouzlí. Velmi namáhavé bylo potom zavěšování kartónů na stěny sokolovny, zato dojem byl nezapomenutelný. Když jsem později účinkoval ve scéně Z luhů slovanských, poznal jsem to nezměrné nadšení a vytrvalost šedesáti účinkujících i těch, kteří to všechno připravovali - dekorace F. Hofman, osvětlení Z. Tomek, tance Vrzalová, Cílková, Tittelbachová, Saifrt Stan., Váchalová, klavír Saifrt Jos., orchestr řídil J. Kaplánek. Pravidelně se opakovaly besídky k nar. TGM, akademie k 28. říjnu, Mikulášské a silvestrovské zábavy s pestrým pořadem výstupů.

Tolik účinkujících bylo při šibřinkách 9. ledna 1937.

Vyvrcholením činnosti bylo rok co rok veřejné cvičení. Začínalo slavnostním průvodem všech krojovaných složek s hudbou, který vycházel ze statku u Chlupatých nebo z náměstí u Litovické tvrze a končil na cvičišti. A tady se rozvíjely v pestrém sledu hry nejmenších, prostná dorostu a členstva, nářadový tělocvik nejvyspělejších a na závěr alegorická skupina, dvoupatrová a třípatrová, vytvořená cvičenci všech složek, na jejímž vrcholu zářila vlajka v rukou obratného odvažlivce. Bylo to působivé a je škoda, že z Tyršovy tělocvičné soustavy nářadí a skupiny dnes vymizely. V r. 1936 se konalo veřejné cvičení už 14. června, neboť 26. 6. až 2. 7. se zúčastnilo 27 členů v krojích zájezdu Podbělohorské župy na Slovensko. Na pět set účastníků navštívilo a cvičilo

v Kremnici, Banské Bystrici, Tisové, Filakovu a Lučenci a posílilo sokolskou myšlenku. Ani o prázdninách ruch v jednotě nepolevil - dovolené, letní tábory, chataření a cestování do ciziny bylo vzácnou výjimkou - jen pokračoval lehkou atletikou, odbíjenou, tenisem, bosou ligou na cvičišti. A když se setmělo, cvičilo se v sále. Pod galerií /dnes zvýšené přízemí/ přihlíželi zvědavci, což se dnes semele. Byl takový zvyk, že po povinných sestavách na nářadí povolil cvičitel "volné", a to každý předvedl, co uměl nejlépe, nebo aby pobavil ostatní. Při visu o nártech vzadu na kruzích, vulgo "brabčí hnízdo", se borec utrl a přistál "na hubu". Kamarádi to hned ocenili: "Teda, Tondo, cvik byl pod psa, ale ten "držkopád" perfektní". A jindy cvičili dorostenci na kruzích doskočných v hupu a nastoupil místní donchuán. Otiskl ruce v magnesi, aby neklouzaly, neboť teď něco uvidíte! A uviděli. "Hupa" mu dal kamarád pořádného, ale u předhupu mu ten rošťák strhl trenky. Sál se otrásl smíchem - žáby se hihňaly do hrsti, kluci se řehťali jako diví, jen "adámek" - bledý leknu-tám i studem a vzápětí rudý vztekem - připlápolal do záhupu /dřív se pustit znamenalo namlátit si/ a teprve v mrtvém bodě seskočil. Nevnímal chudák ocenění výkonu kamarády - prima, seš kanón, to tu ještě nebylo, opakuj to, to by ani Hudec nesved, to se hned tak nevidí, holt, kdo umí, umí... Bleskurychle na sebe narval trenky a "zabejčelýma" očima hledal pachatele. Ten vyrazil otevřenými dveřmi do tmy a znectěný kluk vysupěl za ním. Co se dělo venku? No, co bylo, bylo... Ale když bylo po cvičení, vplížili se ti dva do šatny, jako by se nechumelilo. Jenže vypadali, jako by se chumelilo. A hodně!

16. srpna 1936 připravili starší členové záabavné odpoledne na letním cvičišti. Dechovka vyhrávala a děti závodily v pytlích k cíli, šplhaly pro vuřta, přetahovaly se lanem, háze-ly míčkem na panáka a radovaly se ze sladké odměny a dospělí jim fandili a s nimi prožívali své mládí. Největší pozornosti se těšila lanovka: šikmé lano přes celé cvičiště se se-dátkem na kladce umožnilo prožitek ptačího le-tu. Ti větší se také bavili - turnaj v tenise a odbíjené probíhal na dolních hřištích, takže na své si přišli kluci i holky od 6 do 90 let.

Rostoucí napětí a ohrožení republiky po nástupu fašismu v Německu nutilo Sokol k zavá-dění branného výcviku. 20. září 1936 byl uspo-řádan Den brannosti, na němž Sokol ukázal vý-sledky dosavadního úsilí a přitahoval nové zá-jemce. Nebylo to hraní na vojáky - k tomu byla

povolanější armáda - ale náročná příprava obránce vlasti. Jen pro posouzení: v dopoledním zápolení podstoupili účastníci bojový závod v běhu na 100 m, střelbu vzduchovkou /5 ran ve stoji, 5 ran v lehu/, hod granátem na dálku a na cíl, překážkový běh 100 m a běh po vysoké kladině; odpoledne překážkový běh: start z lehu, běh 25 m, hradba 2,5 m, přirozená překážka /vůz/, skok přes příkop 3,5 m, plížení pod drátěnou překážkou 5 m, prolézt betonovcivou rourou, výběh po šikmé lávce a skok hluboký 2,5 m. Tedy žádný legrace, ale dřina, pot a semtam i bolest z odřenin.

Veřejné cvičení Sokola Hostivice - 14. června 1936. Muži zleva: Jenda Švihálek, Fr. Hofman, Jar. Kučera, Kulhánek, Pepa Saifrt, Šebestík, Zd. Tomek, Zd. Najman, Fr. Peška, Jos. Příhoda

A co ti starší? /Tenkrát ještě byli i starší, nikoli "dříve narození, pozdě narození, přenošení či nedonošení"/. Také si nedali pokoj! Už od podzimu připravovali operetu J. Strause Netopýr /20 zpěváků a 30 hudebníků zvládl J. Kaplánek, zpěvy korepetitoval J. Saifrt/. A mohli ji pak v únoru příštího roku uvést dvakrát v Hostivici. Jak tyhle činnosti mohla jednota provádět? Měla odbory a v nich opravdové dříče - nadšence: J. Kaplánka, Bratrycha, Veselého /hudební a pěvecký/, dramatický /J. Škvor, J. Bartoš/, tenisový /Thoma/, odbíjené /Dlabač/, loutkářský /O. Vágner/ a jiné. Tisíce hodin práce! A co za to? Ni zisk, ni slávu. Tak se "platilo" v Sokole. Žádné dotace, žádní placení činnovníci a přece bylo postaveno 2500 tělocvičen a hřišť. A z výnosu sletu přestavěla Československá obec sokolská bývalý Michnův palác na Tyršův dům s moderně vybavenou tělocvičnou, hřištěm a internátem pro vzdělávání sokolských cvičitelů. A to všechno přes množství překážek, jež nastavěla tvrdá léta v Rakousko-Uherské

monarchii /zákaz/, v nacistické okupaci /zákaz činnosti/ a po r. 1948 /něporozumění/. Staří Sokolové odešli a jen vzpomínky mohou jejich práci připamatovat. Najdou mladé následovníky? Věřím, že ano. Jim tedy Nazdar!

A. Saifrt

Z RADNICE

Nejdříve bych rád seznámil občany města s některými personálními změnami na městském úřadu. Do funkce pracovnice sociálně-zdravotního referátu byla přijata paní ing. Kateřina Pišoftová. Po dvou neúspěšných konkurech byla na místo vedoucí kulturního střediska přijata paní Magdalena Turská a do funkce vodohospodáře města, v rámci Technických služeb, byl přijat pan Josef Šarše.

Městská rada ustanovila pana ak. arch. Josefa Petržílku členem komise architektury a urbanismu. Současně jmenovala komisi s pracovním názvem "Komise pro záchranu Litovické tvrze", jejímž předsedou je pan Ferdinand Polák.

Byly posouzeny návrhy vyhlášek o ochraně lesů a parkových prostorů, o regulaci vody a byla projednána novelizace vyhlášky o místních poplatcích. Trvale jsou posuzovány investiční záměry na území města. Byla projednána hospodářská smlouva s firmou EKOSIGNAL 2000 na zhotovení staveb vodovodních řadů a plynovodu v Litovicích. Projednáno bylo organizační uspořádání Technických služeb. Městská rada velmi pečlivě posuzuje otázku přidělení bytu v Cihlářské ulici. Byl dán souhlas, aby firma PROCKERT a HYNEK provedla práce spojené s rozšířením prameniště vody v lokalitě Chrástanských vrchů. Městská rada dále posoudila záměr vybudovat sociální pečovatelské zařízení. Tato velmi prospěšná akce byla zatím pozastavena s tím, že v uvažovaném objektu nejsou zcela vyjasněny majetkoprávní vztahy.

Městská rada zahájila nabídkové řízení ve věci odprodeje nemovitostí čp. 624, ul. Litovická a čp. 103, ulice Potoční.

Trvale jsou středem pozornosti ekologické problémy. Místní podnikatelé byli vyzváni, aby zpracovali programy odpadového hospodářství. Na návrh komise životního prostředí byla udělena pokuta firmě REVYPRO ve výši 50 000,- Kčs za znečištění životního prostředí. V této souvislosti chci upozornit na velký nepořádek kolem kontejnerů tříděného odpadu. Musím připustit, že firma KOMÉKO, která za-

jištuje bezplatný odvoz, nefunguje zatím stoprocentně. Ale buďme trpěliví, každé začátky jsou těžké a o problémech víme a řešíme je. Je však s podivem, že například u kontejnerů na parkovišti před samoobsluhou Na pískách se objevil zcela zajímavý "odpad", totiž plná přepravka kompotových lahví i s obsahem. Nenechte se mýlit, byly to kompoty domácí. Jsem přesvědčen, že jsou svědci, kteří mohou označit neukázněného občana. Prosim proto, buďme všímaví a začněme konečně věci veřejné posuzovat jako věci vlastní.

J. K.

Nestydatost se nedá přejít mlčením, aneb vykloubení charakteru a slušnosti

Vážení občané, oslovuji ty z vás, kteří jste slušní, poctiví, přímí a přiměřeně tolerantní. Jsem přesvědčen, že je vás naprostá většina.

Demokratický systém je postaven na co nejširším toku informací, které jako základní právo občana nesmí být zpochybňováno. Samozřejmě za předpokladu jejich pravdivosti a objektivit. Jak však hodnotit anonymní polopravdy a denunciaci vykonstruované za účelem urážky a ponížení veřejných činitelů, řádně zvolených ve svobodných volbách?

O co tedy jde? V poslední době vzrostla aktivita tzv. lepičů plakátů, jejichž obsah hrubě pošlapává lidská práva a je v souladu s destruktivními zájmy jejich autorů, kteří "udávání" považují za svou občanskou povinnost. Tito lepiči jsou však také odlepovači plakátů, které na rozdíl od těch jejich jsou opatřeny podpisy a razítkem. Tak se stává, že třeba informace o konání veřejných zasedání městského zastupitelstva musím mnohokrát obnovovat. Určitě to jsou stejní lidé, kteří nemají zájem, aby si občané mohli jimi kolportované zprávy ověřit. Smyslem jejich konání je tedy cílená snaha dostávat představitele města do izolace a občanům právo na informace odepírat.

Dne 4.10.1991 přijalo FS zákon č. 451, kterým byly stanoveny předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích, tzv. zákon lustrační. Tak jak zákon ukládal, požádal jsem o vydání osvědčení pro všechny vedoucí pracovníky městského úřadu, včetně pana starosty, pana místostarosty a tajemníka. Výsledky lustrací byly zaslány

dne 7.5.1992, všechny byly negativní. Výsledky lustrací projednala městská rada. Co dodat?

Začal školní rok, vážení občané, snad by stálo za to, abychom konečně začali své děti vychovávat v pravdě, čestnosti a začali naplňovat onen vyšší mravní princip. Mějme na zřeteli našimi předky potvrzené "slova učí, příklady táhnou". Naše společná vůle ke spolupovědnosti by měla zabránit snahám zatáhnout nás opět do mravního a politického marasmu. Asi budete souhlasit se mnou, že naše město není vhodné sanatorium pro léčení mindráků a deprivací. Od toho jsou profesionální instituce.

Na závěr vám nabízím, pokud máte nejasnosti, pochybnosti nebo návrhy, přijďte na veřejná zasedání, případně na radnici, dveře jsou vám otevřeny.

Jaromír Kratochvíl
tajemník MÚ

1.9.1992

.....

V á ž e n í o b č a n é !

Občas se objevuje anonymní "péče" o mou osobu. Sdělují Vám tedy, že mám Osvědčení Fed. min. vnitřní čj. 1 D-4338/1-006/1-LU-91 z 25. 4. 1992 o tom, že nejsem evidován ve smyslu zákona 451/91 Sb. /tzv. lustrační zákon/. Slušným to postačí. Těm, kteří se nestydí za své jméno, kdykoliv doložím jakékoliv podrobnosti.

JUDr. Miroslav Z v á r a
starosta města

.....

V Ý Z V A

Vážení občané, v poslední době se množí stížnosti na negativní důsledky provozu radaru na letišti. Jedná se o rušení televizního a rádiového signálu, magnetofonů a videorekordérů. Dopady na lidské zdraví je těžké posoudit. Žádáme proto občany, kteří jsou postiženi radarem, aby své poznatky napsali nebo osobně sdělili tajemníkovi městského úřadu.

.....

U P O Z O R N Ě N Í !

Zdravotní středisko Chýně má nové telefonní číslo: 395 336

JAK PROSPERUJE KINO

V rubrice "Zprávy z radnice" v červnovém čísle HM bylo uvedeno, že "provozní ztráta" hostivického kina za rok 1991 činila asi 130 tis. Kčs.

Kinoservis Praha /dříve Okresní správa kin Praha-západ, tedy organizace, která se do 30. 4. 1992 starala o provoz hostivického kina/ nám poskytl následující údaje:

Náklady na provoz hostivického kina v r. 1991:

mzdy	57 000,- Kčs
propagace	2 300,- "
palivo	6 000,- "
elektrina	8 300,- "
materiálové náklady	700,- "

celkem	74 300,- Kčs

Čisté tržby v roce 1991 21 500,- Kčs

Odečteme-li tržby od celkových nákladů, pak potřebné dotace či provozní ztráta kina za rok 1991 činila 52 800,- Kčs. Na jedno představení, kterých bylo v témže roce 157, tak připadá 336,- Kčs.

Kinoservis Praha nám dále sdělil, že hostivické kino patřilo ve srovnání s ostatními kiny na okrese Praha-západ k těm, na které bylo třeba doplácet co nejméně. Dále připomíná, že rok 1991 přitom byl rokem s nejnižší návštěvností vůbec. Už první měsíce roku 1992 zaznamenaly nárůst zájmu a návrat diváků do kin. Po tomto sdělení se nám zřejmě nemusí perspektiva hostivického kina zdát až tak hrozná.

Na dotaz na radnici, odkud se vzalo číslo 130 tisíc Kčs, mi pan starosta dr. Zvára odpověděl, že bylo převzato z materiálů o hospodaření kin na okrese Praha-západ, které poskytl Kinoservis při jednání na úrovni starostů. Toto jednání bylo svoláno za účelem předávání kin do vlastnictví obcí od 1. 6. 1992.

Znovu jsem požádala o vysvětlení Kinoservis: "I když připočteme dotace na provoz dřívější Správy kin Praha-západ včetně odpisů základních prostředků, nepřesáhla provozní ztráta kina za rok 1991 částku 85 tisíc Kčs."

Při jednání starostů o předávání kin do vlastnictví obcí s nástupnickou organizací Kinoservis Praha a způsobu, jakým byly

informace podávány, mohlo snadno dojít k omylu. Pokusila jsem se věc tímto vysvětlením uvést na pravou míru.

A. K.

JAK JSME V ČERVNU VOLILI

- Do Sněmovny lidu Federálního shromáždění jsme v Hostivici odevzdali celkem 2 628 hlasů:

	hlasů	%
Koalice ODS a KDS	1056	40,18
Koalice Levý blok-KSČM, DL ČSFR	407	15,49
Sdružení pro republiku - Repub. strana	199	7,57
Občanské hnutí	165	6,28
Čs. sociální demokracie	143	5,44
Občanská demokratická aliance	136	5,18
Hnutí důchodců za život. jistoty	130	4,95

Žádný hlas jsme neodevzdali Straně práce a istoty, koalici Együttélés a Romske iniciativě ČSFR. Pouze jeden hlas dostala Strana republikánské a národně demokratické jednoty. Zbývajícím 10 stranám a hnutím jsme přidělili celkem 394 hlasů, což je 15%.

- Do Sněmovny národů FS jsme odevzdali 2 627 hlasů:

	hlasů	%
Koalice ODS a KDS	1136	43,24
Koalice Levý blok	401	15,26
Čs. sociální demokracie	156	5,94
Sdružení pro republiku - RSČ	131	4,99
Hnutí důchodců za živ. jistoty	122	4,64
ODA	118	4,49
OH	110	4,19
LSU	100	3,81

Ani jeden hlas nedostala koalice Együttélés, pouze dva hlasy získala do SN FS Strana republikánské a národně demokratické jednoty. Ostatním 11 stranám jsme odevzdali 353 hlasů, tj. 13,44 %.

- Do České národní rady jsme 2 623 hlasů rozdělili takto:

	hlasů	%
Koalice ODS a KDS	860	32,79
ODA	411	15,67
Koalice Levý blok	407	15,32
Čs. sociální demokracie	153	5,83
Hnutí důchodců za živ. jistoty	131	4,99
Sdružení pro republiku-RSČ	130	4,96
OH	117	4,46

Žádný hlas nezískala Strana republikánské a nár. dem. jednoty a pouhé 2 hlasy byly přiděleny Romské občanské iniciativě. Ostatní strany a hnutí od nás dostali celkem 414 hlasů, tj. 16 %.

A. K.

TÝDEN U BEROUNKY

První červencový týden prožilo 30 dětí krásný tábor v chatě u Berounky mezi Žloukovcem a Račicemi. Všichni táborníci rozdělili do čtyř posádek - červení Mořští vlci, modří Piráti, žlutí Korkoráni a zelení Bukanyři - soutěžili o to, kdo získá poklad kapitána Kida. Hned na začátku tábora si každé družstvo vymyslelo svůj znak a pokřik a také si ve své barvě nastříkalo portrét piráta Kida na tričko. Nejlepší pokřik se povedl "červeným": Za pokladem poplujem, ničeho se nelekne, my jsme holky, kluci, správní mořští vlci.

Ráno začínalo rozcvičkou, při které se běhalo až k břehům Berounky, kam nám voda přinášela v lahvích zprávy od kapitána Kida. Dozvěděli jsme se tak o místech, kde se máme učit lodnické dovednosti: o Uzlové zátocce, Rajské zahradě, Signalizační věži, Hvězdné planině, osadě Kid a o Sopečném pohoří. Každá posádka pod vedením svého kapitána získala určité znalosti, které bude potřebovat na cestě za pokladem. Zdokonalovala se v uzlování, morseovce, topografii, stavění ohňů, poznávání rostlin a stromů. Děti si také stavěly ložky a lodě - povedl se i katamaran a trojstěžník - a ty pak pouštěly na řece.

Ve středu se počasí umoudřilo /do té doby přšelo a přšelo/ a tak jsme pěšky vyrazili na Křivoklát. Cestou jsme procházeli hezkou přírodou, kterou jsme poznávali i v okolí tábora při různých soutěžích. Veselo bylo při karnevalu, při kuličkové, Kalokagathii, při koupání v Berounce i při táboráku na rozloučenou. Tělesnou zdatnost si každý dokazoval při táborové olympiádě, kterou zahájili olympijským ohněm Alenka a Vláška.

V pátek po prokázání znalostí děti získaly část hesla, která zněla: "Loď kapitána Kida se jmenovala ...", v sobotu vyluštily morseovkou psanou druhou půlí "... Bílý jedno-rožec a proplula všechna moře". A pak už se posádky vydaly hledat poklad a po dlouhém blouzení v okolí byla truhlička, plná čokoládových korunek, nalezena pod keřem v táboře.

Týden utekl jako voda a tak zbývalo ještě rozdat diplomy a osvědčení o získaných hodnostech: kapitán, kormidelník nebo plavčík. A už jsme jeli domů. Nejvíce se těšili prvňáčkové - vždyť byli poprvé na táboře.

Komu se stýskalo více? Dětem nebo rodičům?

A co ještě řekly děti o táboře? Na táboře se nám líbili bojové hry v lese a taky jak jsme vyhráli v kuželkách /modří/. Nelíbilo se nám ošklivé počasí, mravenci a škvoři /zelení/. Pak se nám líbila olympiáda a pouštění lodiček, které jsme si sami vyrobili. Nelíbila se nám delší cesta na Křivoklát, po které nás pěkně bolely nohy /žlutí/. /Bolest dětí brzo přešla - vždyť po krátkém odpočinku si dala děvčata ještě hodinu aerobiku a kluci turnaj v nohejbalu/. Nejvíce se nám nelíbily hlídky vedoucích po večerce před našimi okny /červení/. A na tomhle se shodly všechny děti: Poslední dny byly napínavé, hledali jsme poklad kapitána Kida. A poklad jsme našli!!

Jik + Poly

TÁBOR TULÁKŮ

Tábor jsme měli na louce pod Kozmínem, kde jsme již tábořili minulé dva roky. Po roce jsme se opět sešli s pražským oddílem, který se jmenuje Slunce.

Začátek tábora byl znepríjemněn tím, že jsme si museli opatřit nové tyče na tee-pee, které nám koňáci spálili. Po postavení stanů, jídelny, latrín a podobných nezbytností, jsme začali hrát celotáborovou hru.

Rozdělili jsme se do pěti rodů. Každý rod se snažil zabrat co nejvíce území v Čechách. Když rod chtěl získat nějaké území, musel o něj požádat krále. Král mu ho prodal za určitý peněžitý obnos a splnění úkolu. Úkoly byly například vyrobit maketu vrhacího praku, katapultu, vodního bucharu, komorové pušky, dobývací věže a podobně. Také jsme dělali hudební nástroje, šperky a spoustu podobných věcí.

Některé dny měl náš zdravotník Tomík plné ruce práce. Zejména ve dnech, kdy pro-

bíhal výcvik v boji se sudlicí a mečem.

Na počest krále byly pořádány hony, turnaje a podobné kratochvíle.

Věnovali jsme se také sportu. Byly pořádány turnaje v soft-ballu a fotbalu. Chodili jsme na celodenní výlety do dalekého okolí. Měli jsme v plánu i dvoudenní výlet, který se ovšem pro nepřízeň počasí neuskutečnil /lilo jako z konve/.

Poslední den tábora jsme zažili velkou legraci, protože jeden roď byl obžalován z urážky a spiknutí proti králi. Dotyčný roď to bral ze začátku velmi vážně, ale když pochopil, že je to předem sehrané divadlo, změnilo se to v obrovskou komedii.

Večer byl ještě táborák a ráno už se jelo domů.

Honza a Honza

ZPRÁVA ZE ŠKOLY

V tomto školním roce bude navštěvovat základní školu o něco málo méně než 500 žáků. Vyučovat je bude 30 učitelů v 19 třídách. Při škole bude pracovat i školní družina ve dvou odděleních. Naše škola bude mít již druhým rokem znovuotevřený devátý ročník, který bude navštěvovat přibližně 25 žáků.

Všichni věříme, že tento školní rok bude dokončena přístavba školy, ve které bude umístěn první stupeň základní školy, tedy 1. až 4. třídy spolu se školní družinou. Ve stávající budově bude stupeň druhý. I tuto budovu postupně přizpůsobujeme tomuto účelu. Budují se kabiny, hřiště, pozemek. Jako nezbytné pro budoucnost plánujeme vybavení odborných učeben, například fyziky, chemie atd.

Držme si palce, ať se vše a všem v tomto školním roce podaří.

Vít Šolle
ředitel ZŠ Hostovice

NEPŘEHLÉDNĚTE MOUDRÁ SLOVA

Když vládce činí, co je správné,
bude mít vládu nad lidem,
aniž by vydával rozkazy.
Jestliže vládce sám nedělá, co je správné,
žádné zákazy nemají cenu.

Konfucius

• Modř. Boleslav • Kolin • Václav • Benetov u Prahy • Křivá Hora nad Vltavou • Svitavice • Blatná • Sedčice u Býčkan • Mladá • Mladá • Hostovice • Pardubice • Česká Třebová • Praha → Domoušnice • Pec pod Sněžkou • Semily • Mníšek u Liberce • Česká Lípa • Ústí • Děčín • Duchcov • Vepřív • Mlýnské Lázně

Náš chodec

RADIO PLUS FM 96,6
RADIO PLUS VĚDĚT VÍC

JURAJ PUCI hlásí:

ČSTK-RF1

Známý chodec po československých cestách i necestách, Čechoslovák /rodilý Slovák, od roku 1948 však žijící v Praze/ Juraj PUCI došel na svém putování i do Hostovice. Stalo se tak v pondělí 17. srpna 1992 krátce před 16. hodinou.

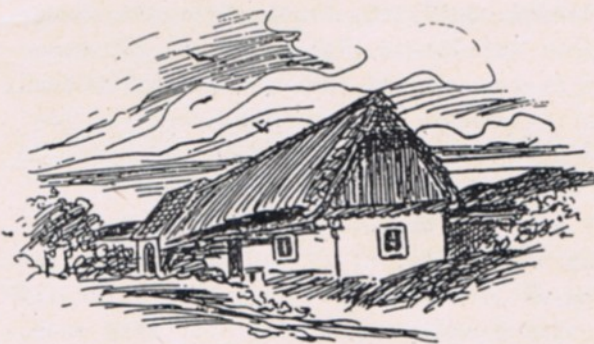
Na tuto pěší trasu vyrazil pan Puci 1. dubna 1992 od pomníku Sv. Václava na Václavském náměstí v Praze. Do téhož místa zpět hodlá dorazit 7. září 1992. Hostovice byla tedy cílem 139. dne jeho putování.

Sponzorem tohoto letního výšlapu "napříč krajem" je Radio Plus. Pan Puci své dojmy svěruje časopisu "PIVNÍ KURÝR", z čehož vyplývá, že nutně musí prozkoumat všechny hospody a hospůdky na své trase. Však se i o ty naše zajímal. Panu Pucimu je 63 let, do Hostovice si to namířil z Loděnice, Úhonic, Rudné přes Chrášťany a Břve. Přišel svěží, čilý, neunavený a jeho otázky mířily jak na minulost, současnost, ale i budoucnost Hostovice.

Do dalších jeho cest mu přejeme mnoho hezkých zážitků a ať mu to stále tak pěkně šlape.

A. K.

GRUNTY V JENEČKU

Na rozdíl od usedlostí v Litovicích a na Břvech grunty v Malém Jenči, jak se Jeneček až do roku 1918 nazýval, nemají v Purkrechtní knize uvedeno žádné domovní znamení. Navíc

záznamy nejsou povětšinou dovedeny až do našeho století. Pramenem údajů po roce 1900 jsou pouze obecní seznamy majitelů domů.

Dnešní Stádníkův statek byl původně grunt zvaný Piplasovský. První zmínka o něm je z roku 1610, kdy ho získal po Janu Poplovi či Piplasovi za 650 kop Jan Sládek. Ten ho roku 1630 prodal za 400 kop Řehoři Tadeášovi. V roce 1657 byl statek rychtářem a konšeli "prošacován" /oceněn/ na 200 kop, za něž ho koupil Jiřík Nedbal, příbuzný Jakuba Piplase. Při soupisu vrchnostenského majetku v roce 1662 bylo konstatováno, že je to opuštěný, či jak se říkalo pustý grunt. V roce 1689 se ho ujal Jan Náprstek. Patřil k němu lán polí, sena z něj byl "dobrý vůz", ale otava žádá. Přesto hospodář platil vrchnosti 1 kopu 36 grošů ročně a k tomu 4 slepice a 20 vajec. Roku 1723 tu hospodařil Náprstkův syn Jan, a to až do roku 1756, kdy ho předal svému synovi Tomášovi. V Purkrechtu je ze 17. 9. roku 1789 tento zápis:

"... vstoupil jest až dosavadní hospodář Tomáš Náprstek na kancelář knížecí spolu s jeho synami, dcerami a zetěmi; ti pak u přítomnosti pana vrchnostenského pravomocníka dle vyhotoveného protokolu, z vlastní vůle si vyprosili: že on pro starobu svou, jeho dosavadně užívající a dle gruntovní knihy jemu patřící grunt číslo 1 v Malém Jenči svému vlastnímu synu Tomášovi Náprstkovi se vším stavením, též co tam hlínou zamazáno, hřebem přikryto, železem okuto jest, vše co tam patří, odstupuje za 700 zlatých a otci a matce každoročně, dokud živý budou, vejminek: 4 strychy pšenice, 10 strychů žita, 5 strychů ječmene, 2 strychy hrachu, 2 strychy čočky a tu starou zahrádku celou; jednu krávu, pár prasátek a 4 ovce. Kdyby pak ale z nich jeden neb druhý smrtí sejítí měl, pak zůstane jenom polovic téhož vejminku témuž, co živ zůstane, vydávati".

Tomáš Náprstek měl dvě děti, dceru Annu a mladšího syna Jana. Dcera se provdala za Václava Zábranského, který hospodařil na dnešním Evanově statku. Tomáš Náprstek mu svůj grunt prodal roku 1817 za 22.837 zlatých konvenční měny. Načež Václav Zábranský postoupil svou usedlost švagrovi Janu Náprstkovi, Tomášovu synovi. V roce 1842 přešel Piplasovský grunt na další, už poslední majitelský rod. Václav Zábranský odevzdal, jak stojí psáno "jemu samovlastně patřící kontribučenský grunt č. 1, pozůstávající z obydlého a hospodářského stavení, pak k němu patřícím 63 jitrám 8.478 sáhů polí, 2 jitra 1.011 sáhů

luk a zahrad a se vším právem a břemenem do vlastního svobodného užívání a spravování Janu Stádníkovi za dobrovolně sjednanou trhovou cenu 9.400 zlatých konvenční měny a vejminek jemu a jeho nynější manželce Alžbětě, po rodě Hanzlíkové".

V roce 1883 zde hospodařil Tomáš Stádník, v roce 1905 Bedřich Stádník, který byl v roce 1906 zvolen radním obecního zastupitelstva společné obce Litovice-Břve-Jeneček. I po dalších volbách v roce 1909 a 1911 zůstal v této funkci, ale v roce 1912 již mezi zvolenými nebyl. Mezi funkcionáři obecní samosprávy se objevuje znovu až po válce, kdy byl v roce 1919 zvolen členem finanční komise za agrární stranu. Posledním hospodářem z tohoto rodu byl Tomáš Stádník, který statek převzal v roce 1939.

Druhým gruntem v Jenečku, o němž si povíme pár slov, je usedlost s dnešním číslem 949. Říkávalo se jí Krumplovna a dnes je to pouhý obytný dům, patřící jenečskému státnímu statku. V dávných časech byl tento grunt nazýván Nedbalovský. Před rokem 1600 patřil jakémusi Janu Štírkovi, od něhož ho roku 1605 koupil za 380 kop míšenských Jan Nedbal. Nedbalové zde hospodařili až do šedesátých let tohoto století. Po Janu to byl od roku 1630 Jiřík a po něm od roku 1657 Kryštof Nedbal.

Ten vlastnil jeden lán polí, sklízel dva vozy sena a jeden otavy. Vrchnosti platil po dvou kopách úroku, k nimž musil přidávat čtyři slepice.

Roku 1661 podle právního "prošacování" skrze osoby přísežné, totiž vrchního rychtáře řepského Tomáše Kobylu, Matěje France, rychtáře sobínského, Jana Endra, rychtáře litovského, Matěje Šafaříka, rychtáře hostivického a Jiříka Kozáka, rychtáře břevského, ujal ten grunt po Kryštofu Nedbalovi Václav Kozel se vším příslušenstvím za 160 kop míšenských". 23. března 1688 bylo soudně zjištěno, že grunt byl pustý. Zůstal po něm jen pouhý pozemek, který 28. ledna 1689 získal za 130 kop Tomáš Zábranský. Ke gruntu náleželo 15 strychů polí. V roce 1703 vlastnil Zábranský už 35 kusů polí ve výměře 120 strychů a dva kusy polí, obnášející deset a půl strychu. K tomu příslušela ještě zahrada. Vrchnosti platil o sv. Jiřím a sv. Havlu po třech kopách a 40 groších, dále pak 7 slepic a 7 vajec.

Od roku 1735 hospodařil na gruntě Tomášův syn stejného jména. Ten někdy kolem roku 1762 grunt rozdělil na dva díly. V severním postavil nové obytné a hospodářské stavení, čímž vznikl nový statek, který Tomáš daroval

svému staršímu synovi Josefovi /je to dnešní Evanův statek/. Druhou část usedlosti, původní statek, předal roku 1778 mladšímu synu Jakubovi. Podle zápisu z roku 1832 "otec Jakub Zábranský s dorozuměním své manželky Barbory postupuje a odevzdává ten, dle Malo-jenečské rustikální knihy, založené roku 1707, tak nazvané Bredovské, mocí zápisu z roku 1778 připsaný, ve vsi Malém Jenči pozůstávající grunt čís. 6 se vším příslušenstvím, stavením, pak k témuž patřícím 31 jiter 428 sáhů polí a 1 jitro 1.068 sáhů zahrad a luk, se vším právem i břemenem tak, jak jej sám užíval neb užívati právo měl, pak jeden pár koní s hospodářským nářadím, svému synu Františku Zábranskému a jeho manželce Veronice, rozené Pachmanové z Hostivice, k jejich společné vlastnosti za jednu oboustranně dobrovolně smlouvenou, dobře uváženou cenu 12.000 zlatých konvenční mince".

Roku 1850 hospodařil zde František Krumpholz, po němž je dodnes usedlost nazývána. V roce 1883 byl jejím majitelem Jindřich Trejbal, mlynář z Praskoles a manžel Bedřišky, dcery Františka Krumpholze. Ten pole rozprodal a stavení přenechal jakémusi Blechovi, který je prodal c. a k. velkostatku.

Sledovat historii gruntů v Jenečku není právě jednoduchá záležitost. Sňatky mezi jednotlivými selskými rodinami a s nimi spojené majetkové přesuny vytvářejí tu značně nepřehlednou situaci. Týká se to především dnešního Stádníkova statku, zmíněné Krumplovny a statku Evanova. O prvních dvou již byla řeč, seznamme se nyní, co je známo o statku třetím. Není toho mnoho.

V předchozí kapitole jsme se dozvěděli, jak tato usedlost vznikla. V roce 1762 rozdělil Tomáš Zábranský svůj grunt na dva díly, z nichž severní daroval s polovicí svých polí staršímu synovi Josefovi. Tím začíná historie dnešního Evanova statku. Když zmíněný Josef Zábranský roku 1801 zemřel, statek zdědil jeho syn Václav. Ten se roku 1817 oženil s Annou, dcerou Tomáše Náprstka, jehož grunt /dnešní Evanův statek/ odkoupil za 22.037 zlatých. Tím došlo k faktické výměně těchto dvou usedlostí. Náprstkova dcera Rozálie se provdala za jakéhosi Koutného ze Sobína, jenž na gruntě hospodařil až do své smrti /někdy před rokem 1883, toho roku byla jeho majitelkou Rozálie/. S vdovou Rozálií se potom oženil Evan ze Žiliny, první z rodu vlastnického usedlosti dodnes /v seznamu majitelů jsou jmenováni Josef a po něm Pavel Evan/. O zmíněném

Koutném nic bližšího nevím. Podle krátké poznámky v zápiscích Ludvíka Pergla měl nějaký vztah - nevím jaký - k dnešnímu Tomkovu statku. O něm si povíme v příští kapitole.

Miloš Šrámek

Z POLICEJNÍCH DENÍKŮ — REPUBLIKOVÉ POLICIE

Povozili se v ukradeném automobilu a majiteli způsobili škodu za 35 000,- Kčs. Byli dva a vyhlídli si automobil VAZ 2101, který parkoval dne 21. 5. 1992 kolem 23. hodiny před restaurací na Břvech. Vytlačili větrací okénko vozu a odjeli. Auto bylo později nalezeno v Unhošti. Proti oběma pachatelům bylo zahájeno trestní stíhání.

Napadli policisty. Jeden z policistů byl ošetřen v nemocnici a u druhého léčení trvalo 10 dnů. Proti oběma násilníkům z Jenče, kteří městské policisty fyzicky napadli dne 22. 5. 1992 při zákroku v objektu podniku RODOPS Hostivice, bylo zahájeno trestní stíhání.

Krádež peněz v kanceláři firmy SASCO byla oznámena ve 14 hodin dne 9. 6. 1992 soukromým podnikatelem v Hostivici. Neznámý pachatel využil doby mezi 12.30 - 12.50 hod., kdy v kanceláři nikdo nebyl, odemkl si dveře klíčem, který zůstal v zámku a pomocí šroubováku vypáčil zásuvku u psacího stolu. Zde byl uložen trezor, ze kterého si odnesl 114 377,- Kčs.

Vloupání do neobydleného rodinného domku v Hostivici bylo oznámeno 23. 6. 1992. Pachatel vypáčil dvoje vstupní dveře, vnikl dovnitř a ukradl radio a kotoučovou pilu. Majiteli způsobil škodu cca za 5 500,- Kčs.

Vloupání do kiosku "U MATIČKŮ" na parkovišti před Dělnickým domem oznámila jeho majitelka dne 14. 7. 1992. Pachatelé v době od půlnoci do 8. hodiny ranní utrhli visací zámek od petlice vchodových dveří a z kiosku ukradli televizor, magnetofon, různé nápoje a cigarety. Majitelce způsobili škodu za 7 800,- Kčs. Pachatelé byli čtyři mladíci, tři z nich bydlící na téže adrese v Litovicích, čtvrtý ze Zbraslavic u Kutné Hory.

Vloupání do prodejny TABÁK na Husově náměstí, ke kterému došlo v noci na 3. 7. 1992, provedli dva mladíci, 17 letý učeň a 14 letý žák ZŠ, oba z Prahy. Spadeno měli na stírací losy - emise "Klidné stáří". Zřejmě už pomýšleli na "stará kolena". Nevyšlo jim to, všech 128 losů uvedené emise museli vrátit. Vloupáním do prodejny způsobili škodu za 1 280,- Kčs.

Asi šel najisto. Pachatel, který během víkendu od 11. do 13. 7. 1992 v uzavřeném objektu STS Hostivice rozřízl plachtu na korbě nákladního automobilu a ukradl odtud svářečcí trafo zn. JS 90-2, podniku způsobil škodu za 6 500,- Kčs.

Potřeboval sluneční brýle nebo dál nedosáhl? Tak by mohla znít otázka pro pachatele, který nad ránem dne 14. 7. 1992 odrazníkem z umělé hmoty rozbil sklo u okna benzínové stanice v Jenečku. Pak již jen rukou sáhl dovnitř a odcizil 10 ks slunečních brýlí. Firmě ČE-CHOTRANS způsobil škodu za 2 170,- Kčs.

Dva rybářské pruty a půl litru rumu ukradl neznámý pachatel z rybářské buňky u rybníka Strnad dne 17. 7. 1992. Firmě AQUAKORECT způsobil škodu za 3 200,- Kčs.

Z bytu rodinného domku v Hostivici ukradl dne 19. 7. 1992 neznámý pachatel televizor barevný i černobílý, ovládač k videorekordéru, videokazety a ložní prádlo. Odemkl si shodným klíčem. Škoda vyčíslena na 9 100,- Kčs.

Proti již zjištěnému pachateli z Hostivice, který dne 17. 7. 1992 ukradl v AMK Hostivice motocykl JAWA 50/21 bylo zahájeno trestní stíhání. Motocykl byl zajištěn a předán majiteli.

Předběžně odhadnutá škoda za 606 180,- Kčs. Tak byla vyčíslena krádež 4 220 kartonů cigaret PETRA a 125 kartonů zn. SPARTA, ke které došlo v Hostivici ze 4. na 5. 8. vloupáním do skladu firmy S. A. S. corporation. Pachatel vypáčil ochrannou mříž okna, rozbil skleněnou výplň, a pak už jen bral a bral.

Po měsíci opět vloupání do prodejny TABÁK na Husově náměstí. V době od 18.07 hod. dne 5. 8. do 4.30 hod. 6. 8. 1992 neznámý pachatel rozlomil dvě vložky FAB u vchodových dveří a tentokrát sebral 40 kartonů cigaret PETRA, 6 kartonů zn. SPARTA, několik sprejů

zn. OLD SPICE a DERBY a 10 ks filmů. Firmě FITECH-FILIP způsobil škodu za 9 098,- Kčs.

Výtržnost a útok na veřejného činitele.

Tak zní heslo zápisu o surové rvačce v COTTON CLUBU v Hostivici. Policejní hlídce OOP Hostivice ji osobně oznámil dne 10. 8. 1992 v 00.45 hod. soukromý podnikatel a spolumajitel této kavárny. Při bitce, která se strhla, byl napaden a zraněn jeho bratr, který musel být převezen s poraněním v obličeji na I. chirurgickou kliniku v Praze a zde byl ponechán v léčení. Po příchodu policejní hlídky byl nejprve hrubě slovně a v zápětí fyzicky napaden policista. Fyzicky napadeni byli i přítomní hosté. Pachatelé, čtyři mladíci ve věku 20, 23, 19 a 22 let a 20 letá dívka, všichni bez pracovního poměru, bytem v Praze 6, byli ve značném stupni opilosti předáni do předběžné vazby. Ve vyšetřování se pokračuje. Škoda v kavárně odhadnuta na 15 000,- Kčs.

— MĚSTSKÉ POLICIE

Tři vážná zranění, z nichž dvě skončila na chirurgii, lze připsat na účet skupiny mladých výtržníků, která si přišla vyřizovat účty s jedním z hostů restaurace U kaštanu u hostivického nádraží v 0.45 hod. dne 29. 5. 1992. Když onoho hosta nenašli, začali tzv. likvidovat hospodu.

Až z Čadce byli výtržníci, kteří pod značným vlivem alkoholu dne 3. 6. 1992 po 21. hodině demolovali oplocení hostivické mlékárny.

30 minut po půlnoci dne 25. 6. 1992 byli dopadeni dva pachatelé, kteří z odstavené dreziny odčerpali 190 l nafty za 2 850,- Kčs. Ukradená nafta byla zajištěna a proti pachatelům bylo zahájeno trestní stíhání.

Řidič - kaskadér sjel v noci na 11. 7. 1992 oboje schody před zámeckou budovou.

Firma REVYPRO opět nepřípustným způsobem likvidovala plastické odpady. Dne 12. 7. 1992 je zapálili a nechali hořet rovnou na zámeckém dvoře.

17. 7. 1992 v 19.30 byly zadrženy 4 osoby neoprávněně rybařící v rybníku Kala.

21. 7. 1992 zadržen J. H. z Prahy, který obtěžoval malé děti.

Silný rybářský vlasec, napnutý a umístěný ve výšce krku dospělého muže přes vozovku ulice Litovické, před kapličkou ve Starých Litovicích, by mohl být smrtící zbraní. Velké štěstí měl občan, který tuď jako první projížděl na motocyklu Babeta.

Letními hrátkami by se mohla nazvat příhoda paní V. J. z Prahy, která přišla ráno 8. 8. 1992 v 5 hodin ohlásit ztrátu bot a kabelky. Nahodilý partner, se kterým byla u rybníka v Paloukách jí prý odhodil věci do křoví a poté ji opustil.

Až přímo k vodě, k rybníku Kala, si autem zajel řidič z Plzně po pěšině vhodné tak nanejš k jízdě s dětským kočárkem.

Naftu z nádrže nákl. vozu AVIE vypustil přímo do kanalizace hostivický občan dne 24. 7. 1992. Přitom znečistil i větší plochu vozovky.

A. K.

STŘÍPKY Z ARCHIVU

Víte, proč se STS nahoře v Jenečku říká Lindbetonka? Stopy jdou až do Stockholmu. Tady pracoval švédský inženýr I. E. Lindman. Podle jeho patentu se vyráběly u nás tvárnice, stropnice, příčkové desky a speciální tvárnice. - Lindbetonka měla základ ve "vysokožárné peci pro výrobu umělé pemzy", jak říká hlavička obchodního dopisu firmy Ing. Václav Havel, Praha II, Štěpánská 57 "Lucerna". Dopis je ze 4. února 1932 a je podepsán majitelem firmy. Jeho obsah je velice zajímavý a celé věci, k níž se vztahuje věnujeme samostatný článek.

- V době, kdy se hledalo umístění pro pražskou zoologickou zahradu navrhoval člen obecní rady v Hostivici pan učitel Uhlík, aby zoo byla zřízena v Bažantnici.

- O prastaré kulturní krajině u nás svědčí bohatství místních jmen, které by bylo záhodno

zpracovat - od názvů, které možná pocházejí z pohanských dob /Posvátná/ - Na posvátné pro neopatrný vršík nad Jenečkem, rybník Kala, svědčící o bažinách /kousek dál je pole Na kálku, to byl nejspíš malý kal, zatímco u rybníka to bylo rozsáhlá "kala" jako "lada", "draha" či "praha"/, z doby dávných agrotechnických metod

Průhony, až po jména zcela nedávná. Ale nedávná? Vždyť pana Peterku, mlynáře, kryje zem už více než 200 let. A přece se v archivních dokumentech objevují nová /tedy stará/ jména - V Paloukách se stýkaly dvě trati /pole/. Od Hostivice sem se říkalo Na fořtu, k Ruzyni Na dobřejškách. Kdoví zda jednou za dlouhý čas nebude někdo bádát, proč se říká U spálené hájovny?

- Při pročítání nejnovějších písemností /po válce/ překvapí kolik občanů pracovalo v komisích, občanských výborech, Národní frontě atd. Při dnešní neochotě k práci v městě se naskýtá otázka: Jsme schopni vůbec něco dělat bez přemýšlení "co to vynesne"?

KRONIKA ŽIVOTA

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

SŇATEK UZAVŘELI

Dne 18. září uplynuly 2 roky, kdy nás navždy opustila dcera Ivanka D o l e ž a l o v á. S hlubokým zármutkem vzpomínají maminka s manželem.

Dne 1. října 1992 uplynou 4 smutné roky, kdy nás bez slůvka rozloučení navždy opustil náš drahý manžel a tatínek, pan Karel V i z n e r. Stále vzpomínají manželka a dcery s rodinami.

Z HOSTIVICKÉ KULTURY

Městské kulturní středisko Hostivice Vás srdečně zve na koncerty Klubu přátel hudby v sezóně 1992/93:

- 1/ Dagmar Baloghová - klavír 23. 9. 1992
Věra Soukupová - alt
- 2/ Lubomír Brabec - kytara 21. 10. 1992
Vítězslav Drápal - flétna
- 3/ Barok jazz kvintet 25. 11. 1992
koncert - beseda
- 4/ In modo camerale 14. 4. 1993
kvarteto mladých hudebníků
- 5/ "Ve službách paní" 12. 5. 1993
hudebně-literární pořad
/L. Mikule, I. Pokorná, J. Kačer/
- 6/ Doležalovo kvarteto 9. 6. 1993

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Anežka Káclová	1921	20. 4. 92
Jiřina Rajdlová	1914	9. 5. 92
Marie Kubů	1911	16. 5. 92
Jaroslav Linek	1906	21. 5. 92
Zděnka Hoppanová	1943	30. 5. 92
Jaroslav Michálek	1943	6. 92
Jaroslava Menšíková	1908	25. 6. 92
František Nedbal	1918	13. 7. 92
Bedřiška Divišová	1906	17. 7. 92

VZPOMÍNKA

Dne 2. srpna uplynulo 5 let, kdy nás opustil náš manžel, tatínek a dědeček, pan Jiří K o s. Stále vzpomínají manželka Marie a dcery Dáša a Naďa s rodinami.

V měsíci srpnu uplynulo 20 let, kdy nás navždy opustila naše manželka, maminka a babička, paní Marie Č e r m á k o v á. Stále vzpomínají manžel a syn s rodinou.

24. 8. 1992 jsme vzpomněli významného životního jubilea nedožitého 80. narozenin pana Miloslava T o m k a z Jenečka, 24. 10. 1992 vzpomene 3. výročí od jeho úmrtí. Stále vzpomínají manželka s rodinou.

k o n c e r t

P A V L A B O B K A

a skupiny M. Nopa

V pátek 16. října 1992 ve 20.00 hodin
v Dělnickém domě

Předprodej vstupenek v Kulturním středisku
Hostivice.

Městské kulturní středisko vyjadřuje poděkování firmě F+F samoobsluha na Husově náměstí, která darovala pěkné dárky všem novým malým občánkům, jejichž uvítání proběhlo na hostivické radnici dne 22. května 1992.

V měsíci září začíná v Hostivici působit nový "kroužek hudební výchovy" pod vedením absolventky konzervatoře Květy Rozmajzlové. Pokud chcete, aby se váš syn nebo vaše dcera naučili rozumět hudbě, mít ji v lásce, případně se jí aktivně věnovat, přihlaste je v Kulturním středisku Hostivice, u paní Turské. Zde získáte i podrobnější informace, osobně nebo na tel. 395 425.

V mateřské školce bude opět pracovat výtvarný kroužek, nejen pro děti z mateřské školky. Informace u paní ředitelky.

KINO

z á ř í

15.	Lucky Luke	Italie
18., 19.	Frankie a Johnny	USA
22.	Noci s nepřitelem	USA
25., 26.	Batmen	USA
29.	Kudrnatá holka	USA

ř í j e n

2., 3.	Predátor II.	USA
6.	Asterix a velký boj	USA
9., 10.	Želví nindžové	USA
13.	Lepší být bohatý a zdravý	ČSFR
16., 17.	Gladiátor	USA
20.	Pán v přílivu	USA
23., 24.	Příběh Služebnice	USA
27.	Mafiáni	USA
30., 31.	Requiem pro panenku	ČSFR

Změna programu vyhrazena

INZERCE

Technické služby města Hostivice přijmou muže zahradníka. Podmínkou je vyučení v oboru zahradník. Odměňování podle vyhl. č. 143/92 Sb. rozp. a přísp. organizací. Informace na tel. č. 395 130, 395 485.

Oznamuji, že dnem 1. října 1992 otvírám v a z á r n u k v ě t i n . Nabízím zhotovení různých druhů květinové výzdoby, dekorace, slavnostní aranžmá, svatební kytice a smuteční vazbu.

Marie S o u č k o v á
V koutě 67 (u samocbsl.na Husově nám.)

Hostivice

Městský úřad v Hostivici nabízí k odprodeji a následnému odklizení Tesko-budovu na Husově náměstí v Hostivici.

Prodejní cena od 60 000,- Kčs

cena dohodou 100 000,- Kčs.

Zájemci obdrží informace v TS Hostivice, tel. 395 485.

Koupím p o z e m e k v Hostivici
2000 - 3000 m² i více.

Zájemci telefonujte na č. tel. 301 4014 nebo pište na adresu: Jiří Marvan, u pana Němce, Nevadova 50/1065, Praha 6 - Řepy. Platba možná i ve valutách.

Firma T H Y S S E N - H Ü N N E B E C K

přijme sekretářku
pro pracoviště Hostivice

(ÚSO, němčina vítána)

Informace na tel. 329 5474 - pan Bém.

V bývalé hostivické cihelně byl zřízen

PRODEJNÍ SKLAD CIHLÁŘSKÝCH VÝROBKŮ,

které vyrábí státní podnik Pražské cihelny. Jedná se o tento sortiment:

cihla plná, cihla dutá, cihla CDM, CDKC, cihla voštinová, IVA B a IVA C, na objednávku stropní panely. Ceníky jsou k nahlédnutí v prodejním skladu Hostivice. Výrobky jsou cenově přijatelnější, než ve stavebninách.

Využijte našich služeb. Informace přímo v závodě, tel. č. 395 289.

Vydává: Hostivické kulturní středisko

Řídí: Redakční rada: S. Plicka (předseda),

M. Zvára, A. Tejnor, J. Pergl, K. Šícha,

J. Stejspal, Č. Macháček, E. Hrbková

ilustrace: V. Stanislav

Vedoucí redaktor: A. Křížková

Otištěné názory nemusejí být totožné se stanoviskem redakce. Uzávěrka 24. dne v měsíci.

Tiskne: EDITPRESS Rudná

Předáno do tisku: 4.9.1992

cena: 2,- Kčs